

Εὐ-φράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
 ἐζῶν, ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δοῦλους σου
 καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁ-δή-γη-σον τοὺς υἱ-οὺς
 α - - αὐ - ζῶν.
 προ-σῆλ-θε γυ-νὴ δυ-σώ-δης καὶ βε-βορ-βο - - -
 ρω - με' - - νη, δα' κρυ-α προ-χέ'-ου-σα πο-
 σί σου, σω-τήρ, τό πᾶ-θος κα-ταγ-γέ - - - ει-
 λου - - σα. πῶς ἂ-τε-νί-σω σοί τῷ

Δε-σπό- -τη; Αὐ-τός γάρ ἐ-μή-λυ-θας σῶ-
 σας πῶ- -ρ-νητ. Ἐκ βύ-θου θα-λά-σας
 με ἀ-γά- - -σση- -σον, ὁ εὐ-
 λα-ζα-ρο- -ον ἐ- -γεί- -ρας ἐκ τὰ- -
 σου τε-τρα-ή- - - με- - - ρον. Δέ-ξαμε τὴν-
 τὰ- - λαι- ναν, Κύ-ρι- ε καὶ σῶ- - - -
 σο- - - ον με.